

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
(ΠΑΤΡΙΩΝ)ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Κοντιδέκι, Κ. Γ. Ζηρίων καὶ Γ. Μ. Λαμβέρτη διευθύνοντες.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑ
ΔΟΡΕΑΝ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΑΥΙΔ

Καὶ ἂν ἀκόμη οἱ Σέρβοι δὲν ἦσαν οἱ περυσينوὶ συμπολεμισταὶ καὶ σύμμαχοι, ὧν τὸ αἷμα, ἄφρονον χυθὲν καὶ συναναμιγνὲν μετὰ τοῦ ἰδιοῦ μας, ἀπετέλεσε δεσμὸν ἀλυτον ἀγάπης πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἂν ἀκόμα οἱ Αὐστριακοὶ δὲν ἦσαν οἱ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ρήγα μέχρι τοῦ σφαγιασμοῦ τῆς Ἡπείρου μὴ παύσαντες νὰ ἐπιβουλεύονται τὰ μεγαλύτερα δίκαιά μας χάριν ἔστω καὶ τῶν μικροτέρων συμφερόντων των, καὶ ἂν ἀκόμη τέλος ἐπρόκειτο περὶ λαῶν ξένων καὶ ἀγνώστων, πάλιν ὅλη μας ἡ συμπάθεια καὶ πᾶσα Ἑλληνικὴ εὐχὴ καὶ προσευχὴ θὰ ἀνῆκεν εἰς τοὺς Σέρβους, ὧν δύναται μὲν ἴσως ὁ Αὐστριακὸς κολοσσὸς νὰ συντριφῇ τὰς ὑλικὰς δυνάμεις ἀλλ' ὧν οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ὁ ἀγὼν καὶ δίκαιος εἶναι καὶ ὠραῖος καὶ σεβαστός.

Διότι ὑποχωρήσαντες μέχρι τοῦ ἀκροτάτου ὁρίου ὅπερ ἐπέτρεπεν ἡ ὡς ἀνθρώπων καὶ ὡς κράτους ἀξιοπρέπεια τῶν ἐπρωτίμησαν πᾶσαν ἄλλην θυσίαν ἐκτὸς τῆς θυσίας τῆς τιμῆς των.

Ἀλλ' ἀρκεῖ ν' ἀναγνώσῃ τις τὰ ἑσα ταπεινωτικὰ καὶ ἀπάνθρωπα ἤξιωσε παρ' αὐτῶν ἡ Αὐστρία ἵνα πεισθῇ ὅτι αἱ τοιαῦται ἀξιώσεις εἶναι ὄχι μόνον αἱ σφετέραι ἀποδείξεις τῆς μέχρι τοῦδε ἀδίκου πολιτείας τῆς ἀπέναντι τῶν Σέρβων, ἀλλὰ καὶ τὰ τρανώτερα δικαιολογητικὰ αὐτῶν καὶ παντὸς ἄλλου, ὅστις θὰ ὑπενόμεινε τὴν ὑπαρξίν καὶ τὸ τυραννικὸν μεγαλεῖόν της.

Ἱστορικὸν θὰ μείνῃ τὸ τελεσίγραφον ἐκεῖνο, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι λαοὶ θὰ ἐπόθουν νὰ μὴ περιλαμβάνεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ των. Καὶ ὁ αἰὼν ὁλόκληρος, καθ' ὃν τοῦτο εἶδε τὸ φῶς—μὲ ὅσον αἷμα καὶ ἂν ἐκπλυθῇ—θὰ τὸ θεωρῇ ὡς γέννημα τῶν δυστυχιστέρων ἡμερῶν του. Ἐπλήγη καὶ ὑβρίσθη δι' αὐτοῦ βαρύτερον τοῦ πληγέντος ὁ πλήξας τὴν δὲ ὑβρίν τίς οἶδεν ἐπὶ πόσον καιρὸν θὰ φέρῃ δυσεξάλειπτον ὁλόκληρος ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης!

Δὲν δυνάμεθα νὰ προεικάζωμεν τὴν ἔκβασιν ἀγῶνος καθ' ὃν μετὰ τόσους αἰῶνας ἀντιμέτωποι πάλιν τάσσονται ὁ βόγκωδης Γολιάθ καὶ ὁ μικρὸς Δαυὶδ. Ἀλλὰ τὴν αὐτὴν Πρόνοιαν, ἥτις ἐχάρισε τότε τὴν νίκην εἰς τὸν δίκαιον, μετὰ κατανύξεως καὶ συντριβῆς ἐπικαλούμεθα οἱ Ἕλληνες ὑπὲρ τῶν Σέρβων.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ὁγδόη

(Κεφ. ιδ'. 13—22)

Κείμενον

Τῷ κηρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον, καὶ εὐσπλαχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεοόπνευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν ὁδίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἥδη παρήλθεν¹ ἀπολύσον² τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν ὅτε αὐτοῖς ὑμῖς φαγεῖν· οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας, ὁ δὲ εἶπε· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε, καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι³ ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε καὶ κλάσας⁴ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθεῖναι τοῖς ὄχλοις καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν⁵ τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δίδωαι τοῖς ὄχλοις πλῆρεις· οἱ δὲ ἐσθίωντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων· καὶ εὐθέως ἀνάγκασεν⁶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν⁷ αὐτὸν εἰς τὸ πέραν⁸ ὥς οὐ ἀπολύσῃ⁹ τοὺς ὄχλους.

Σημειώσεις.

1) Ἡ ὥρα ἡ πρὸς ἐργασίαν. 2) Ἀπολύσον τοὺς ὄχλους, ὥς αὐτοὶ ἄδειαν ἀπελθεῖν. 3) Ἀνακλιθῆναι, νὰ λάβωσιν θέσιν, ὥς ὅταν παρακλῇται εἰς τράπεζαν. 4) Ἐκοψε τοὺς ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας εἰς τεμάχια. 5) Ἦσαν, ἐσθίωσαν. 6) Ἠνάγκασε, διέταξε τοὺς μαθητὰς, οἱ ὅποιοι ἐδυσχεραίνον ἐπὶ τῷ χωρισμῷ. 7) Προάγειν, νὰ προπορευθῶσιν αὐτοῦ. 8) Εἰς τὸ πέραν, εἰς τὸ ἀντικυρὸν μέρος. 9) Ἀπολύσῃ, προτρέψῃ καὶ παραγγέλλῃ τοὺς ὄχλους νὰ διαλυθῶσι καὶ ἀπελθῶσιν εἰς τὰ ἴδια.

ΠΡΟΤΥΠΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ ΤΙΜΩΡΙΑ

Ἐκ τῆς καθολ. ἐπιστ. Ἰακώβου κεφ. Ε'. 10—20.

Τελούσται ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τὴν μνήμην τοῦ προφήτου Ἠλιού ὥστε νὰ ἀναγινώσκηται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθεοῦ περικοπὴ ἐν ἧ ὁ ἀπώστολος ποιεῖται λόγον περὶ τοῦ προφήτου τούτου καὶ τῶν λοιπῶν προφητῶν, φερων τούτους ὡς ὑπόδειγμα ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας. Ὁ ἀδελφεὶ ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοῦ προσήτα, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. . . . Ἠλίας ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχὴ προσήτατο τοῦ μὴ βρε-

ξαι, και οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μὴ-
νας ἑξ· καὶ πάλιν προσήνυξάτο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε,
καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Σπουδαῖον διδάγ-
μα ἐξάγεται ἐκ τῆς κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ προφήτου Ἡλίου
ἱστορίας τῶν Ἰουδαίων. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σολομῶν-
τος, ὅστις παρ' ὅλην τὴν σοφίαν αὐτοῦ ἀπεμακρύνθη τῆς
εὐθείας ὁδοῦ ἀνεγείρας βωμοὺς εἰς τοὺς θεοὺς τῶν Ἑθνικῶν
ἐπῆλθε χωρισμὸς τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ εἰς τὸ βασιλεῖον τοῦ
Ἰούδα διὰ τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμὴν καὶ εἰς τὸ τοῦ Ἰσραὴλ
διὰ τῶν δέκα φυλῶν. Ἡ διαίρεσις αὕτη, ἐγένετο αἰτία τῆς
πτώσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ· κυρία δὲ αἰτία τῆς ἡθικῆς καὶ
Ἑθνικῆς ταύτης πτώσεως ἦτο ἡ δι' αὐτῶν τῶν βασιλέων
εἰσχωρήσασα διαφθορά τῶν ἀρχαίων ἡθῶν καὶ ἡ ἐκ ταύτης
προελθοῦσα ἀσέβεια. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἐτιμώρησεν αὐτοὺς
ἐξαποστείλας ἄλλοθεν εἰς ἐναντίον αὐτῶν, οἵτινες ἀπ' ἐνὸς
μὲν ἐγένοντο ὄργανα τιμωρίας ἀπ' ἐτέρου ὅμως ἐδιδάχθη-
σαν παρ' αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀληθῆ θεογνωσίαν. Οὐχ
ἦτον ὅμως ὁ Θεὸς δὲν ἐπαυσε ποδηγετῶν τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ ἀποστέλλων παρ' αὐτοῖς προφήτας νοθευοῦντας αὐτοὺς
καὶ τὰς μελλούσας τιμωρίας προλέγοντας.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Ἀχαάβ, ἐνὸς τῶν διαδόχων τοῦ
Σολομῶντος, ὅστις ἀσεβὴς ὢν ἔλαβε σύζυγον τὴν εἰδωλολά-
τρην Ἰεζάβελ θυγατέρα τοῦ Βασιλέως τῶν Σιδωνίων εἰσ-
ήχθη καὶ ἐθεωρήθη ἐπικρατοῦσα τοῦ λαοῦ θρησκεία ἡ τοῦ
Βάαλ, θρησκεία αὐτῆς τῆς Βασιλείας.

Τότε κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ ἐμφανίζεται πρὸ τοῦ Βα-
σιλέως Ἀχαάβ ὁ προφήτης Ἡλίου, ὅστις ἐξαγγέλλει εἰς
αὐτὸν τὴν ὁργὴν τοῦ Θεοῦ, ἥτις προσωρινῶς μὲν ἤθελεν ἐκ-
δηλωθῆ δι' ἀνομβρίας εἶτα δὲ καὶ δι' ἀπωλείας τοῦ βασι-
λεύοντος οἴκου. «Ζῆ κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, ὃ παρέστη ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι τὰ ἔτη ταῦτα
ὄρους καὶ ὑετός, ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος λόγου μου». Τὴν
φοβερὰν ταύτην ἀπειλὴν ἀπειλήσας ὁ Ἡλίου, ἀνεχώρησεν
εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐμεινεν εἰς τὴν χαράδραν Χορράβ ἔνθα
ἐτρέφετο διὰ τῆς θείας προνοίας παρὰ κοράκων φερόντων
αὐτῷ ἄρτον καὶ κρέας. Τρία καὶ ἡμισυ ἔτη διήρκεσεν ἡ
ἀνομβρία, τὴν ὁποίαν ὁ Ἡλίας προεφήτευσεν. Ἀπ' οὗ
δὲ διὰ θαύματος ἀπέδειξε τοὺς θεοὺς οὓς εἶχον ἀσπασθῆ
ψευδεῖς καὶ ἐφόνευσεν διὰ τοῦ λαοῦ 450 ἱερεῖς τοῦ Βάαλ καὶ
ἐπέστρεψε τὸν λαὸν εἰς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων του
ἀνήγγειλε εἰς τὸν Ἀχαάβ τὴν λῆξιν τῆς τιμωρίας. Οὕτω δὲ
καὶ ἐγένετο ὑετός μεγας· καὶ ὁ Ἀχαάβ μετενόησε. Ἡ με-
τάνοια ὅμως αὕτη δὲν ἦτο σταθερά οὐδὲ ἦτο δυνατόν νὰ
εἶναι ἐπ' ὅσον σύζυγον εἶχε τὴν παρὰ νόμον καὶ ἀσεβῆ Ἰεζά-
βελ, ἥτις πολλὰκις ἀπεμακρυνεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν
τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτὸν δὲ τὸν προφήτην κατεδίωξε. Διὰ τοῦτο
ὁ Θεὸς ἀνέβαλε μὲν τὴν ἀπώλειαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἀλλὰ
δὲν ἔματ' ἴωσεν. Συνέβη δὲ αὕτη ἐπὶ τοῦ Ἰωρὰμ υἱοῦ
Ἀχαάβ.

Τοιαῦτα ἀποτελέσματα εἶχεν ἡ ἀπὸ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ
ἀπομάκρυνσις καὶ ἡ ἀντὶ τῶν πατοίων ἡθῶν καὶ ἐθίμων εἰ-
σαγωγὴ ξένων καὶ θνησίων· δὲν εἶναι δὲ τοῦτο τὸ μόνον
παράδειγμα ἐθνικῆς παρακμῆς ἐνεκα εἰσαγωγῆς σαθρῶν καὶ
ἐπιβλαβῶν ἐθίμων ἐν τινὶ ἔθνει· τοιαῦτα δὲ κατὰ τὰς ἡμέ-
ρας ἡμῶν πολυποικίλα ὄντα ἀπειλοῦσιν καὶ ἡμᾶς πικτα-
χθέντες προκλινοῦντα ἀσέβειαν καὶ ἡδυπάθειαν, ἥτις ἐπισκο-
τίζει καὶ παχυλὸν καθίστα τὸν νοῦν καὶ δεσμεύει ἡμᾶς
ψυχῇ τε καὶ σώματι μετὰ τῆς ὕλης. Διὰ τοῦτο δὲν ἀγρυ-
πνός νὰ εἶναι ἡ προσοχὴ ἡμῶν ἐπὶ τῶν ἐμπόρων τῶν ἰδεῶν
τούτων διότι φυσικὸν τούτων ἐπακολουθεῖν ἔσται πᾶσα
ἀπεμπόλησις τῶν θρησκευτικῶν καὶ Ἑθνικῶν ἡμῶν ἰδεω-
δῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ο ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Α'

ΤΑ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΣΜΑΤΑ

ΘΟΥΡΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

Στὰ σύνορα πηγαίνω
Φαράγγια θὰ διαβῶ
Κι' ἀρματωμένους πάλι
Τοὺς βράχους θ' ἀνεβῶ.

Τὰ σύνορα τὰ ξέρω,
Γιατ' ἔχουν χαραχθῇ
Ἀπὸ τοῦ Βασιλῆα μας
Τ' ἀνίκητο σπαθί.

Τὰ σύνορα τὰ βλέπω
ὅπου καὶ νὰ στραφῶ,
Γιατ' ἔχω κεί θημμένους
συντρόφους κι' ἀδελφοί.

Μὰ τ' ἄλλα τὰ πεῖδ' πέρα
Μὲ πόθο λαχταρῶ
Ποῦ στὴν ψυχὴ μου τ' ἄχω
Ἀπ' τὸν παλιὸ καίρο.

Στὰ σύνορα πηγαίνω
τ' ἀδελφία μας νὰ βρῶ
Καὶ δοξασμένους νᾶλθω
στῆς νίκης τὸ πλευρό.

N. Μπάρακλιν.

ΘΟΥΡΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Ἡ λόγχη μου ἔχει ἀνάψει καὶ ἀστράφτει ἀπὸ ψυχῆ.
Ἄκου! Ἡ φωνὴ τοῦ Γένους σὰν πέλαγος ἤχει.
Μοῦ γνέφει ὁ Βασιλῆας μας στ' ἄλογο ὀρθὸς λαμπρός.
Γιὰ μᾶς, γιὰ τὰ παιδιά μας, γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἑμπερός.

Χαρά στον ποῦ χυμίσῃ, γεράκι ὀρμητικὸ
Καὶ νικητήρια κράξῃ σὲ πρόχωμα ἐχθρικό.
Στῆς φλόγας τὸ μεθῶσι, στῶν κανονιῶν τῇ βοῇ
Χίλιες ζωὲς θὰ ζήσῃ, ἀφίοντας μιὰ ζωὴ.

Τῆς νεότητος τῶν Ἑλλήνων ἡ θύελλα σὰν κιναῖ
Τί χαμηλὰ εἶν' τὰ ὕψη, τί κάμποι τὰ βουνά!
Σὲ τέτοια ὁρμὴ προσμένω τῇ νέα μου τὴν καρδιά
Νὰ τήνε κάψῃς τοῦ Ἑθνους ἀθάνατη φωτιά!

Ζαχ. Παπαντωνίου.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ

«Ὁ Μαρμαρωμένος Βασιλῆας».

Τῆς Δευτερίας ἐσήμερον ἡ ὥρα,
Γλυκὰ μοσχοβολαεὶ ἡ χώρα·
Στὸ μάρμαρο ἡ ψυχὴ ξυπᾷ
Τοῦ Κωνσταντίνου Βασιλῆα.

«Ἐμπρός, φωνάζει ἔμπροσ ὁρμάτε,
»Στὴ νίκη γρήγορα πετάτε.
»Ἐμπρός μ' ὀλόχαρη καρδιά
»Γρήγορα, βιάζομαι, παιδιά.»

Καὶ βιάζεται γιατί προσμένει
Ἡ Πόλη του ἡ σκλαβωμένη,
Καὶ καρτερεῖ κι' ἡ Ἀγία Σοφία
Νὰ τῆς σημάνῃ Δευτεριά.

Ἐλένη Μιλε. Νεγροπόντι.

ΘΟΥΡΙΟΝ ΝΑΥΤΟΥ

«Στὰ Κανόνια».

Γιὰ τὸ Βασιλιὰ τὸ δοξασμένο
Καὶ γιὰ τῆς Πατρίδος τὴ τιμὴ
Πέλαγο ἡ ψυχὴ φουρτουνιασμένο
Στὸ θαλασσινὸ μας τὸ κορμί.

Πάλι ξαναγύρισαν τὰ χρόνια
Τῆς παλληκαριᾶς τῆς λαμπερῆς·
Στὰ κανόνια ἀπάνω στὰ κανόνια
Τώρα θὰ πεθάνουμε, Πατρίς.

Πέρα στ' ἀκρογιάλια βουρκωμένα
Μέσα στὴ θολούρα τῇ βαρεῖα
Χέρια ποῦ κουνιούνται ἀπελπισμένα
Καὶ ζητοῦνε φῶς καὶ λευθεριά.

Ὅλοι στὰ καράβια μας καὶ πάλι
Κι' ὅλοι ἔμπρός μ' ἀτρόμητη καρδιά!
Τὴν Ἑλλάδα ἂς κάνουμε μεγάλη
Τὴν Ἑλλάδα ἀθάνατη Παιδιά.

Δαναός.

ΑΣΜΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Καιρὸς νὰ ξαποστάσωμε. Παιδιά, καθίστε γύρω,
Δὲν θὰ κεράσω ἐγὼ κρασί, πᾶχει περισσίο μῦρο
Μὰ θέλω ναῦρω ἓνα σκοπὸ, ποῦ θὰ τὸν σύρουν κι' ἄλλοι,
Ν' ἀκούσῃ ἡ βλάχα ἀπ' τὸ βουνὸ κι' ἡ κόρη ἀπ' τ' ἀκρογιάλι.

Μεγάλωσε ἡ Πατρίδα μας καὶ λάμπει τ' ὄνομά της.
Χαρά στὰ λεβεντόπουλα, ποῦ ξαγρυπνοῦν σιμά της.
Χαρά σ' ἐκεῖνα τὰ παιδιά, ποῦ τὴν τιμοῦν περίσσια.
Καὶ κρύβουν κάτω ἀπ' τὸ χακὶ ψυχὴ παλληκαρίσια.

Μανοῦλα, ποῦ ἀπ' τὸ σπῆτι μας ἡ εὐχούλα σου μὲ φθάνει
Τιμὴ στὸ γυνὶ ἂν πολεμᾷ τιμὴ του κι' ἂν πεθάνῃ.
Καὶ σὺ, ἀκριβή, ποῦ ταῖρι μου μιὰ μέρα θὰ σὲ πάρω,
Καμάρωνε γιατί ἔκαμα τὸν Βασιλῆα Κουμπάρο.

Στέλιος Γ. Σπεράντζας.

ΑΣΜΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

«Στὸ Χορτάρι».

Ἀπόψε θὰ πλαγιάσωμε
Στὸ μαλακὸ χορτάρι,
Θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρῃ
Τὸ γλέντι μας, παιδιά.

Ἡ ἀγάπη θέλει φίλημα
Κι' ὁ πόλεμος τραγουδία
Στὴν κεφαλὴ λουλούδια
Καὶ φλόγα στὴν καρδιά.

Ἐμπρός καὶ πιᾶστε ἓνα χορὸ
Κι' ἂς ποῦμε ἀράδα-ἀράδα:
— Ἡ Ἑλλάδα μας, ἡ Ἑλλάδα
Τ' ἀστέρι τῆς αὐγῆς!

Κι' ἂς ἔρθῃ ὁ Χάρος γιὰ νὰ ἰδῇ
Μὲ τί κορμιά θὰ παίξῃ
Κι' ἂς ἔλθῃ νὰ διαλέξῃ
Νὰ πάῃ τῆς μαύρης Γῆς.

Δαναός.

ΑΣΜΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΝΑΥΤΟΥ

«Ἐγὼ μόλα».

Ἐγὼ μόλα. Ἐγὼ λέσα!
Φύσηξε βορρά!
Σπρώξε κύμα τὸ καράβι
Βόμβα Παναγιά!

Στὴν Ἀγία Σοφία νὰ πᾶμε
Ἐγὼ μόλα γιὰ!
Καὶ νὰ πάρουμε τοῦ Τούρκου
Τὰ χρυσὰ κλειδιά.

Νὰ καθίσουμε τὴ σκλάβια
Πάλι στὸ θρονί,
Νὰ τὴν προσκυνήσῃ ὁ κόσμος
Ρήγισσα τρανή.

Μαρία Π. Σταματέλλου.

ΠΥΡΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

ΙΑ'

Κατὰ τῶν ἐθελοδοούλων

Ἦλθεν ὁ Πύρρος εἰς Τάραντα τοὺς ἀφελεῖς καὶ λιτοδιαί-
τους ἄγων στρατιώτας αὐτοῦ. Ὅποιον θέαμα πρὸ τῶν ὀ-
φθαλμῶν τῶν γενναίων τούτων· δημαγωγοὶ πολεμοποιοί, ὡς
ὁ Φιλόχαρις, οἵτινες, ἐζήτησαν τοῦ Ἡπειρώτου ἡγεμόνος
τὴν εἰς Ἰταλίαν πρόσκλησιν οὐχὶ χάριν ἐθνικῆς τινας ιδέας
ἢ τῆς σωτηρίας τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἤ-
θελον παρδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ζητούντων αὐτοὺς Ρω-
μαίων, ἂν ὑπερίσχυον οἱ ἀντίπαλοι αὐτῶν, οἱ περὶ τὸν Ἀρί-
σταρχον ὀλιγαρχικοί. Οἱ ὀλιγαρχικοὶ δὲ οὗτοι, ἀδιαφοροῦντες
ἀνεῖναι ἢ θὰ εἶναι Ἕλληνες ἢ βάρβαροι, ἐλεύθεροι ἢ τεταγ-
μένοι ὑπὸ τὰ καμπὰ κατεύματα τῆς Ρωμαϊκῆς Συγκλήτου,
εἰς τοῦ πλούτου αὐτῶν τὴν ἀτάραχον ἀπλάυσιν μόνον ἀφο-
ρῶντες, μετ' ἀχανακτικῆς καὶ μίσους εἶδον ἐν Τάραντι τὸν
Πύρρον καὶ τοὺς τραγεῖς στρατιώτας αὐτοῦ. Οὗτοι δὲ, ὅπως
καὶ ὁ ἡγεμονεύων αὐτῶν, εἰς ἤθελον ἀθροισθῇ ὅλος ὁ ὑπὸ
τῆς τριφυμίας διασκορπισθεὶς στρατὸς καὶ γεινῶσιν ἀσφαλῶς
κύριοι τῶν πραγμάτων, ἡπιώτερον φέρονται ἐν ἀρχῇ πρὸς τὴν
ἀγέλην τῶν παντοδαπῶν ἐκείνων κτηνῶν, οἵτινες πολῖται
τοῦ Τάραντος ἐκαλοῦντο. Ὁ πυθαγόρειος φιλόσοφος, ὁ
μέγας Ἀρχύτας, εἰς ἔλος εἶχε σπείρῃ τὴν σοφὴν αὐτοῦ
νομοθεσίαν.

Ὅποιος λάος· ὁ δῆμος συνερχόμενος εἰς κοινὰς συνόδους
ἀντὶ σμῆνος καὶ μεγαλειος νὰ λαμβάνῃ κενὰ καὶ
σωτήρια βουλευματα περὶ τῆς πατρίδος κατεκρημνίζετο,
ὡς εἶδομεν εἰς ἀσέμνους καγχασμούς διὰ τὰς αἰσχρὰς πρά-
ξεις μεθύσαν ὡς ὁ Φιλωνίδης καὶ ὁ Μέτων. Καὶ οὕτω μὲν
ἐφέροντο ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅπου εἰς τὰς κοινὰς συνηθροίζοντο
ἐλευθέρων δῆθεν πολιτῶν συνόδους, ἀνὰ τὴν πόλιν δὲ δια-
σκορπισθέντες εἰς τὰς στοὰς τῆς ἀγορᾶς, εἰς τὰ γυμνάσια,
εἰς τὰ βαλανεῖα (λουτῶνας), εἰς τὰ κομμωτήρια, ἀπαλοῖ
τὰ σώματα καὶ τὴν ὕψιν, ἀβροχίτωνες, μύρα ἀποπνεύοντες
ἐκ τῆς κόμης συνεζήτουν περὶ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων
οἱ αἰσθανόμενοι ῥήγος, καὶ ἂν μόνον ἤκουον ἀκονίζομένην τὴν
αἰχμὴν μαχαίριδιου. Ὁ ἄλλος δ' αὐτῶν βίος; Οὐχὶ τοῦ
Στησιχόρου καὶ τοῦ Ἰσίου αἰθερπέσαι χοροῖς οὐχὶ τοῦ
Ἐπιγάρμου αἰ κωμῳδίαί αἰ βαθυγνώμονες, οὐχὶ τῶν Ἀθη-
ναίων τραγωδοποιῶν ὁ Προμηθεὺς δεσπότης, Αἴας ὁ μαστι-
γοφόρος, αἱ Φοίνισσαι, ἀλλ' ἔργα μικροχαρῆ οὐχὶ εἰς τὴν

ὕψηλόφρονα ψυχὴν ἄλλ' εἰς τὴν σάρκα λαλοῦντα. Παρεστῆ-
ρουν οἱ ἀδιάφθορον ἔχοντες τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ
βίου στρατιῶται τοῦ Πύρρου τὰς γυναῖκας τοῦ Τάραντος
τὸ ἀναιδὲς τῆς περιβολῆς, τὸ ἄσμενον τῆς στάσεως καὶ τοῦ
βαδίσματος, τὸ ἀναίσχυντον τῶν καρχασιῶν καὶ τοῦ ἄλλου
τρόπου ἦγεν αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ πιστεύωσιν ὅτι οὐχὶ ἐν μέσῳ
πόλεως, ὅπου ἡ ἱερὰ ἐτιμᾶτο θεότης Ἑστία, ἀλλ' ἡ πᾶν-
δημος Κύπρις ὑπὸ μυριοπληθοῦς λατρευομένη ἀγέλης ἱερο-
δούλων. Παρεστῆρουν τοὺς νεανίσκους τοῦ Τάραντος οὐδὲν
τὸ ἀνδρικὸν τῶν νέων τῆς Σπάρτης, τῶν Ἀθηνῶν, τῶν
Θηβῶν, τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἡπείρου· ἀνδρείοι, οὐχὶ τὸν
ἰδρωτὰ τὸν ἐκ τῆς παλαιστρας ἀποπνέοντες ἢ τὸν ἐκ τῆς
ἀσκήσεως περὶ τὴν λόγχην καὶ τὴν ἀσπίδα, ἀλλ' ὅσῳ
μύρια πολυτελῶν τὴν φωνὴν γυναικείαν ὑποκρινόμενοι, ὥς
γύναια αἰκίζοντο, ἅτινα ἔχουσιν ἀποροίφῃ τὴν ἐντροπὴν,
παρεῖχον ἀσφαλὴ τὴν γνώμην ὅτι οὐχὶ ἄνδρες ἀλλ' ἑται-
ρίδια ἦσαν. Τοιαύτας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς νεανίσκους
νομίσαντες τοῦ Πύρρου οἱ στρατιῶται, ὥς πρὸς τοιοῦτους
πολλὰκις προσεφέροντο· δικαίως.

Ἄλλ' ἦτο πλέον καιρὸς ὁ Πύρρος τοὺς ἐχθρικοὺς πρὸς
αὐτὸν διακειμένους ἐκ τῶν Ταραντίνων ἔβαλεν εἰς τὰς
εἰρκτάς, ἀπέστειλεν εἰς Ἡπειρον ἢ ἄλλως ἠράνισεν, ἀφ' οὗ
οὐ μόνον τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν ταραχὴν ἠΐξανον ἐν τῇ πόλει
ἀλλὰ καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα προέδιδον εἰς τοὺς Ῥωμαί-
ους, ὥς ἀπέδειξεν ὁ τρόπος τοῦ ἐκ τῶν κρατίστων ὀλιγαρχι-
κῶν Ἀριστάρχου· διότι, ἀφ' οὗ ὁ Πύρρος, μάτην πειραθεὶς
διὰ φιλοφροσύνης καὶ τιμῶν νὰ προσεταιρισθῇ αὐτὸν, ἀπέ-
στειλεν εἰς Ἡπειρον, ἐκεῖνος δρατετεύσας ἔφυγε πρὸς τοὺς
Ῥωμαίους, πρὸς οὓς πρεσβίδε τὴν πατρίδα αὐτοῦ. Ἐκλείσε
δὲ τὰ θέατρα ὁ Ἡπειρώτης, τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς ἄλλους
τόπους, ὅπου συνεφθέρνοντο οἱ Ταραντῖνοι. Ἀλλὰ πλὴν
τούτου δὲν ἀφῆκεν αὐτοὺς νωθροί, χαρμώμενοι καὶ μὲ
σιωμματα ἴσως εἰς τὰ χεῖλη νὰ βλέπωσιν ὑπὸ τὰ βαρέα
καὶ σιδηρὰ ὅπλα καταπονουμένους εἰς τὰς πολεμικὰς ἀσκή-
σεις τοὺς ἐκ τῆς ἐνταῦθα Ἑλλάδος ἐλθόντας πολεμιστάς,
χαίροντες διότι αὐτοὶ ἀπηλλαγμένοι ἦσαν τῆς ἀνοήτου
ταύτης ἀσχολίας. Τοὺς ἐθελοδούλους λοιπὸν τούτους διὰ
τῆς βίας κατέλεξεν εἰς τὸν στρατὸν, διὰ τῆς βίας προσε-
πάθησε νὰ διδάξῃ ὅτι τὰ ὅπλα εἶναι ὁ κάλλιστος κόσμος ὁ
ἀρμόζων εἰς ἄνδρας καὶ ἐλευθέρους, διὰ τῆς βίας προσεπά-
θησε νὰ ἀσκήσῃ περὶ τὴν σοφὴν μεταχείρισιν αὐτῶν καὶ
τὰς ἐναρμονίους τῆς παρατάξεως κινήσεις¹. Διότι αὐτὸς
μὲν τοὺς ἑαυτοῦ μόνον εἶχεν, ὅσους ἤγαγεν ἐξ Ἡπείρου, ἀ-
κατάπληκτοι δὲ καὶ συνετῶς, ὅπως πάντοτε, εἶχον ἐπέλθῃ
ἰσχυροὶ κατ' αὐτοῦ οἱ Ῥωμαῖοι.

Παρὰ τὸν ποταμὸν Σίριν

Καὶ πρὸ τῆς ἀποβάσεως μὲν τοῦ Πύρρου εἶχον ἐν τῇ
βορείῳ Ἰταλίᾳ καταβάλλῃ τοὺς Γαλάτας Βοίους καὶ εἶχον
κατασυντρίψῃ τοὺς Γαλάτας Σένονας, τοὺς οὐ πρὸ πολλοῦ
χρόνου νικῆσαντας τοὺς Ῥωμαίους παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀλῖαν
καὶ ἐκπορεύσαντας τὴν Ρώμην, εἶχον δὲ νικῆσῃ τοὺς Τυρ-
ρηνούς, ὁ δὲ ὑπάτος Μάρκος Φίλιππος εἶχε καταγάγῃ, ὥς
λέγεται, θρίαμβον ἐπὶ τούτῳ. Ἐν τῇ νοτίῳ δ' Ἰταλίᾳ ὁ
ὑπάτος Λεύκιος Αἰμύλιος εἶχε κατορθώσῃ τοὺς νικηφόρους
λεγεῶνας αὐτοῦ καὶ τὰς πυκνὰς ἀγέλας τῶν αἰχμαλώτων
νὰ ὀδηγήσῃ διὰ κινδυνωδεδεσμένων στενοπορειῶν στρατηγι-

¹ Εἰς τὸν στρατηγὸν τὸν τεταγμένον διὰ τὴν στρατολογίαν πα-
ρήγγειλεν, ὥς λέγουσι, νὰ ἐκλέγῃ ὕψηλους καὶ ἀδρούς τα σώματα·
«οὐ νὰ διαλέγῃ τοὺς μεγαλοσώμους»· ἐγὼ θὰ καταστήσω αὐτοὺς
ἰσχυρούς». Κατὰ τοῦτο ἱκανῶς ἠπατήθη.

κώτατα εἰς τὴν Ρώμην. Ἦλθεν ὁ Πύρρος εἰς Ἰταλίαν
εἶχον θεαίως ἀκούσῃ τις ἦτο ὁ Αἰακίδης, ἴσως δὲ εἰς
διαδιδασθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς τοῦ Δωδωναίου Διὸς ὁ χρησ-
μὲς ἀλέγω, Αἰακίδῃ, ὅτι δύνασαι νὰ νικήσῃς τοὺς Ῥωμαίους
καὶ εἶπον οἱ Ῥωμαῖοι· ὁ χρησμός δὲν λέγει «θὰ νικήσῃς»
ἀσφαλῶς τοὺς Ῥωμαίους, ἀλλὰ «δύναται νὰ νικήσῃ»
τοῦτο δέ, τὸ δύνασθαι, θὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἀδύνατον αὐ-
τοῖς Ῥωμαῖοι.

Ἀτάρχοι λοιπὸν βουλευθέντες καὶ σπουδῇ παρακα-
σθέντες ἐπεμφαν, ἵνα ἐν ἀνησυχίᾳ τηρῇ τοὺς Τυρρην-
μετὰ δύο λεγεῶνων τὸν ὑπάτον Τ. Κορουγκάνιον, τὸν
τοῦ προηγηθέντος ἔτους Α. Αἰμύλιον εἰς τὴν Κάτω Ἰ-
λίαν, ὅστις σπεύδων θέσται στρατηγικὰς κατέλαβε, ἐπὶ
καὶ τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις Ρήγιον καὶ Λοκρούς τοὺς ἐν
ἱεσφρίους ἠνάγκασε νὰ δεχθῶσι Ῥωμαϊκὴν φρουράν. Ἐκ-
δὲ τὴν ἐνωσιν καὶ πολεμικὴν συνεργασίαν τῶν Σου-
μετὰ τοῦ Πύρρου ἦλθεν ὁ ἕτερος ὑπάτος Λαιβίνος δύο
Ῥωμαϊκοὺς λεγεῶνας τοὺς εὐγενεῖς Ῥωμαίους ἱππεῖς
πλήθος πυκνὸν συμμάχων, Φρεντανῶν καὶ ἄλλων. Ἦ-
έβαινε πρὸς τὸν Τάραντα οὐδενὸς καλύοντος, δι-
Πύρρος, ἵνα μετ' ἀξιολόγου ἀριθμητικῆς δυνάμεως ἐπὶ
κατὰ τῶν πολεμίων, ὧν περὶ τῆς πολεμικῆς καὶ τῆς
ἀρετῆς εἶχε βεβαίως μά' η, ἔμμενε ἐπὶ ἐν Τάραντι
σκευαζόμενος. Ἀλλὰ καὶ οἱ Ταραντῖνοι δυσμαθέστεροι
πρὸς τὰ πολέμια ἔργα καὶ οἱ σύμμαχοι, Λευκανοί, Με-
πιοὶ καὶ ἄλλοι, δὲν ἔσπευδον πρὸς τὸν κίνδυνον προ-
(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι

Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς θὰ στεφθῇ διὰ
καὶ οἱ Τοῦρκοι θὰ ἐγκαταλείψωσι φεύγοντες εἰς τοὺς
νόμους τοῦ Ὀμήρου καὶ Θεμιστοκλέους τὴν εὐανδή-
ραν των.

Ἀλέξ. Ποῦδκιν

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν

- Ὁ κ. Ἀνδρούτσος ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ἐκ Τιεν-Τσι
τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν φρ. 30,
Ὁ Παν. ἀρχιμανδρίτης κ. Βασίλειος Κομβόπουλος (Μιτυλήνη)
Ὁ κ. Δημ. Ἠλίας (Εἰςμπορὸν) σελίνια 10,
Ἡ δεσποινὶς Ἀγλαΐα Ι. Γεωργιάδου (Πορτ-Σάιτ) δρ. 5,20
Ἡ δεσποινὶς Σπυρ. Ἀλεξανδράτου (Πορτ-Σάιτ) δρ. 5,20
Ὁ κ. Γεώργιος Πιπανιολάου (Γεράκιον) δρ. 5,
Ὁ κ. Π. Ἀντωνίου (Μαδασκάκη) δρ. 20.
Ὁ Παν. κ. Μάξιμος Μακρυντωνιάκης ἀρχιμανδρίτης δρ. 5,

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀρχιμ. Ζ. Α. Δ. ἐν τ. α. ὅθι. Πολλὰ θὰ ἐπεδομοῦμεν νὰ
ἴδωμεν ὅπως ἐξακριβωθῇ πᾶσι τὸ λάθος. Εὐχαριστοῦμεν. Γ. Π.
ράκιον. Εὐχαριστοῦμεν. Στέλλοντάς. Τὸν περιεχομένον
σας συγκαίρομεν, ὅτι εἰμένα εὐχόμεθα νὰ εἴλωμεν ἔστι καὶ πε-
πικὸν ἀντίγραφον. — Α. Β. Ἀργός, Κ. Π. Μ. Ἐγγρα-
Σ. Κωσταντῖναν, Γρ. Ν. Πόρτ-Σάιτ, Γ. Β.
δυσσόν, Στ. Μ. Πρεσβετήν, Ἀντ. Χ. Δίστομον
Α. Ἀργαλαστήν, Ν. Κ. Νεάπολιν, Β. Σ. Κ.
ρον, Ν. Α. Λέοντα, Εὐστ. Δ. Νισσοπορτ, Γ. Τ.
μωλον, Κ. Ι. Α. Κάρε, Δ. Σ. Πρεβεζάν, Γ. Μ.
Μασσαλίαν, Εὐστ. Δ. Δουών, Ν. Α. Ροστόβ.
Κ. Ι. Π. Ἀνδρόν. Ἐπετελέσθησαν αἱ ἀποφοὶ ἀλλάγαί δι-
σεων καὶ ἀποστολαὶ ζήτουμένων.